

Številka: Up-17/18-13

Datum: 13. 2. 2018

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložil Abdelkader Cherchar, Ljudska demokratična republika Alžirija, ki ga zastopa Maja Ramšak, odvetnica v Ljubljani, na seji 13. februarja 2018

sklenil:

Ustavna pritožba zoper sodbo Upravnega sodišča št. I U 2177/2017 z dne 5. 10. 2017 se zavrže.

OBRAZLOŽITEV

1. Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljevanju MNZ) je pritožniku, prosilcu za mednarodno zaščito, na podlagi Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (UL L 180, 29. 6. 2013, str. 31–59 – v nadaljevanju Dublinska uredba III), izdalo sklep, da se pridrži za namen predaje drugi državi članici Evropske unije na prostore območja za tujce. Pritožnik je vložil tožbo, ki jo je Upravno sodišče zavrnilo. Vrhovno sodišče je zavrnilo predlog za dopustitev revizije.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev 5. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP). Zatrjuje, da mu prostost ni bila omejena na podlagi zakonskih določb, ki bi ustrezale zahtevam pravne varnosti, predvidljivosti in določnosti. Ker naj bi bila omejitev gibanja prosilca

za mednarodno zaščito resen poseg v pravico do osebne svobode, bi morala biti spoštovana stroga jamstva glede obstoja pravne podlage, njene jasnosti in predvidljivosti. Pritožnik zatrjuje, da zakonodajalec ni izpolnil obveznosti iz n) točke 2. člena Dublinske uredbe III, ker ni določil objektivnih kriterijev za ocenjevanje nevarnosti pobega. Zato naj ne bi bilo zadostne pravne podlage za pridržanje. Pritožnik meni, da pri uporabi Dublinske uredbe III in presoji razlogov za begosumnost ni mogoče upoštevati kriterijev, ki so določeni v 68. členu Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo in 59/17 –ZTuj-2). Pritožnik zatrjuje tudi kršitev 22. člena Ustave, ker naj Upravno sodišče ne bi odgovorilo na tožbene očitke o pravni podlagi za odvzem osebne svobode.

3. MNZ, ki ga je Ustavno sodišče v postopku preizkusa ustavne pritožbe zaprosilo za podatke, je 22. 1. 2018 sporočilo, da je bil pritožnik 24. 11. 2017 preseljen iz pridržanja v centru za tujce v azilni dom. Iz uradne evidence o nastanitvi prosilcev za mednarodno zaščito izhaja, da je pritožnik 27. 11. 2017 samovoljno zapustil azilni dom.

4. Po prvem odstavku 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) se lahko ustavna pritožba vloži zaradi kršitve človekove pravice ali temeljne svoboščine zoper posamični akt, s katerim je državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil odločil o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika ali pravne osebe, pod pogoji, ki jih določa ta zakon. Vsakdo, ki zahteva sodno varstvo svojih pravic in pravnih interesov, mora izkazati pravni interes: kot verjetno mora izkazati, da bo ugoditev njegovi zahtevi pomenila zanj določeno korist (izboljšanje pravnega položaja), ki je brez tega ne more doseči. Pravni interes mora biti izkazan tudi za vložitev ustavne pritožbe. Na obstoj pravnega interesa mora Ustavno sodišče paziti po uradni dolžnosti ves čas postopka.¹

5. Prosilci za mednarodno zaščito so v času teka postopka za priznanje mednarodne zaščite v posebnem položaju. Zaradi posebnega statusa, ki ga že med samim postopkom za priznanje mednarodne zaščite uživajo v državi, v kateri prosijo za zaščito, imajo prosilci za mednarodno zaščito določene dolžnosti. Prosilec mora spoštovati pravni red Republike Slovenije, biti vedno dosegljiv pristojnemu organu, se odzivati na njegova vabila in se podrejati njegovim ukrepom ter ga nemudoma obvestiti o spremembi naslova prebivališča (prvi odstavek 89. člena Zakona o mednarodni zaščiti, Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo – ZMZ-1). Navedene obveznosti zavezujejo tudi prosilce, ki jih pristojni organ obravnava na podlagi Dublinske uredbe III.

---

¹ Primerjaj s sklepi Ustavnega sodišča št. Up-1793/06 z dne 24. 11. 2006, 3. točka obrazložitve, št. Up-3936/07 z dne 4. 7. 2008, 4. točka obrazložitve, in št. Up-1840/07 z dne 15. 1. 2009, 4. točka obrazložitve.

6. Če pritožnik želi zaščito Republike Slovenije, se mora ravnati v skladu s predpisi, torej tudi izpolnjevati dolžnosti, ki mu jih zakon nalaga. Ker je pritožnik azilni dom samovoljno zapustil, očitno nima interesa za odločitev o izpostavljenih spornih vprašanjih v tej ustavni pritožbi. Glede na navedeno senat Ustavnega sodišča ugotavlja, da pritožnik ne izkazuje več pravnega interesa za nadaljevanje postopka s to ustavno pritožbo.² Zato je njegovo ustavno pritožbo zavrgel.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi druge alineje prvega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednica senata dr. Špelca Mežnar ter člana dr. Matej Accetto in dr. Jadranka Sovdat. Sklep je sprejel soglasno.

dr. Špelca Mežnar
Predsednica senata

---

² Primerjaj s sklepi Ustavnega sodišča št. Up-1793/06, št. Up-3936/07 in št. Up-277/17 z dne 22. 5. 2017.